

Tabiatı Güzele

– AyselAKSÜMER · 18 Temmuz 2011

Sevdaya çalıyordu gözlerinin rengi,
Başak, altın sarısını saçlarından,
Buğday, rengini teninden alırken,
Hafif; kumrallığının yanında ne de ağırdı.

Güneş kıskanırdı sanki, daha bir içine kapanırdı,
Ayın akça yüzü gökyüzünde nasıl da asılırdı,
Yıldızlar haline yanar, geri sönmeye utanırdı,
Ne mevsimler sensiz geçer, ne de saatler çalardı.

Sokulmaya utanır, üflemeye kıyamazdı rüzgar,
Seviyorsun diye beyazını sana ayırırdı bulutlar,
Saçlarının dibinde saklanırdı özgür yağmurlar,
Çekerdi sinesine çiçek kokusunu taze baharlar.

Aysel AKSÜMER